

Lieta C-259/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 12. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Tribunal judiciaire de Marseille (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 8. aprīlis

Prasītāja:

SAS Ténergie Développement

Atbildētāji:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[..]

PAGaidu NOREGULĒJUMA RĪKOJUMS

[..]

LIETA: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/MARSEĻAS REĢIONĀLĀS MUITAS PĀRVALDES DIREKTORS, Provansas, Alpu, Azūra Krasta un Korsikas Starpreģionālā muitas pārvalde, Marseļas Reģionālās muitas pārvaldes publisko tiesību iestāde

[..] lietā starp:

PRASĪTĀJU PAMATLIETĀ UN PAGaidu NOREGULĒJUMA TIESVEDĪBĀ

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [..]

[prasītājas kontaktinformācija un pārstāvis] UN

**ATBILDĒTĀJIEM PAMATLIETĀ UN PAGAUDU
NOREGULĒJUMA TIESVEDĪBĀ**

**MARSEĻAS REĢIONĀLĀS MUITAS PĀRVALDES DIREKTORU,
[..]**

**PROVANSAS, ALPU, AZŪRA KRASTA UN KORSIKAS
STARREĢIONĀLO MUITAS PĀRVALDI, ko pārstāv direktors, [..]**

**MARSEĻAS REĢIONĀLO MUITAS PĀRVALDI, ko pārstāv tās
direktors, [..]**

[omissis: atbildētāju kontaktinformācija un pārstāvji]

[omissis: procesuālie jautājumi]

LIETAS FAKTU IZKLĀSTS:

TENERGIE koncerns attīsta un ekspluatē saules elektrostacijas Francijā.

Sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* no piegādātājiem dažādās valstīs iegādājas saules elektrostaciju būvniecībai nepieciešamos materiālus. 2013. gadā tā uzticēja sabiedrībai *UPSOLAR* koordinēt saules paneļu ražošanu, ko veica Taivānas apakšuzņēmējs *TYNSOLAR COP*.

No 2013. gada decembra saules paneļi tika importēti *Fos-sur-Mer* un laisti brīvā apgrozībā un patēriņā ar sabiedrību *Gontrand Frères* un *Kuehne Nagel* starpniecību; minētās sabiedrības bija par sabiedrības *Ténergie Développement* deklarācijām atbildīgie muitas pārstāvji.

Pēc starptautiskās izmeklēšanas, ko *OLAF* (Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai) veica 2014. gadā, lai pārbaudītu no Taivānas nosūtīto un Eiropā importēto fotoelementu paneļu muitas izcelsmi, Francijas muitas iestādes veica sabiedrības *TENERGIE DEVELOPPEMENT* importa pārbaudi.

2015. gada 15. oktobrī tās nosūtīja sabiedrībai *TENERGIE DEVELOPPEMENT* paziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem, kurā konstatēja Eiropas antidempinga tiesiskā regulējuma pārkāpumu. 2015. gada 15. decembrī tika izdots paziņojums par pārkāpumu saistībā ar nepatiesu izcelsmes deklarāciju iesniegšanu attiecībā uz paneļiem, kas importēti laikposmā no 2013. gada 18. decembra līdz 2014. gada 27. februārim.

Pirmais nodokļu kontroles lēmums tai tika nosūtīts 2016. gada 2. martā.

Muitas pārvalde, saņēmusi sabiedrības *TENERGIE DEVELOPPEMENT* iesniegto pieteikumu atcelt 2016. gada 2. marta nodokļu kontroles lēmumu, to atcēla 2019. gada 21. novembrī tiesību tikt uzklautam nepiemērošanas dēļ.

2019. gada 11. decembrī tā [šai sabiedrībai] nosūtīja vēl vienu paziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem.

2020. gada 26. augustā tā paziņoja tai muitas jomā piemērojamā tiesiskā regulējuma pārkāpumu.

2020. gada 16. septembrī tika pieņemts jauns nodokļu kontroles lēmums [...] par 2 405 887 EUR piedziņu (antidempinga maksājums 1 979 575 EUR apmērā un kompensācijas maksājums 426 321 EUR apmērā).

2021. gada 4. martā Reģionālās muitas pārvaldes direktors noraidīja nodokļu maksātāja pārsūdzību.

Ierakstītajā vēstulē ar 2021. gada 12. aprīļa apstiprinājumu par tās saņemšanu *TENERGIE DEVELOPPEMENT* lūdza atbrīvot to no antidempinga un kompensācijas maksājumiem 2 405 887 EUR apmērā, par kuru piedziņu tai tika paziņots 2020. gada 16. septembra nodokļu kontroles lēmumā.

Reģionālās muitas pārvaldes direktors ierakstītā vēstulē ar 2021. gada 19. oktobra apstiprinājumu par tās saņemšanu sniedza nelabvēlīgu atzinumu.

TENERGIE DEVELOPPEMENT ar 2021. gada 4. maija prasības pieteikumu *tribunal judiciaire de Marseille* [Marseļas tiesā] cēla pret Starpreģionālo muitas pārvaldi un Starpreģionālo muitas ieņēmumu dienestu prasību par nodokļu kontroles lēmuma atcelšanu.

Ar 2023. gada 9. maija spriedumu *tribunal judiciaire de Marseille* [Marseļas tiesa] noraidīja *TENERGIE DEVELOPPEMENT* prasījumus; kura par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

2021. gada 18. maijā muitas administrācija reģistrēja jaunu *TENERGIE DEVELOPPEMENT* pieteikumu atbrīvot no [antidempinga un kompensācijas] maksājumiem.

Galvenā muitas pārvalde 2021. gada 16. septembrī sniedza nelabvēlīgu atzinumu par šo pieteikumu atbrīvot no [antidempinga un kompensācijas] maksājumiem.

Ar 2021. gada 29. novembrī paziņoto vēstuli tā galīgi noraidīja pieteikumu atbrīvot no [antidempinga un kompensācijas] maksājumiem.

Saņēmusi [tiesas izpildītāja] aktu 2022. gada 25. februārī, sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* cēla prasību *tribunal judiciaire de Marseille* [Marseļas tiesā] pret Provansas, Alpu, Azūra Krasta Starpreģionālo muitas pārvaldi, Marseļas

Reģionālo muitas pārvaldi un Marseļas Reģionālās muitas un netiešo nodokļu pārvaldes direktoru, lūdzot

- atcelt lēmumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums atbrīvot no muitas nodokļiem, kuru administrācija saņēma 2021. gada 19. aprīlī;
- piespriest pilnībā atbrīvot no antidempinga maksājuma, kompensācijas maksājuma un nokavējuma procentiem;
- pretējā gadījumā uzdot muitas administrācijai atkārtoti izmeklēt šo lietu un nosūtīt to Eiropas Komisijai izskatīšanai;
- piespriest Provansas, Alpu, Azūra Krasta Starpreģionālajai muitas pārvaldei, Marseļas Reģionālajai muitas pārvaldei un Marseļas Reģionālās muitas un netiešo nodokļu pārvaldes direktoram solidāri atlīdzināt tai nodarīto kaitējumu 50 000 EUR apmērā.

Turklāt tā prasa saskaņā ar Francijas Civilprocesa kodeksa 700. pantu piespriest tiem solidāri samaksāt tai summu 10 000 EUR apmērā, kā arī solidāri atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Tā apgalvo, ka Francijas, Eiropas un Taivānas muitas iestādes esot pieļāvušas kļūdu, ka tai nebija iespējams saprātīgi atklāt šo kļūdu un ka tā esot rīkojusies labticīgi.

Tā secina, ka ir izpildīti atbrīvošanas no nodokļiem nosacījumi.

Tā atsaucas uz administrācijas kļūdu, ciktāl Eiropas Komisija ar *OLAF* (Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai) starpniecību, kuram bija pierādījumi tam, ka piegādāto saules paneļu izcelsmes valsts bija ĶĪNA, neveica rūpīgākas pārbaudes un nebrīdināja sabiedrības, kuras bija pasūtījušas šos paneļus. Turklāt tā apgalvo, ka, tā kā muitas administrācija bija veikusi tās pasūtīto preču pārbaudi un tai bija netieši pierādījumi šajā ziņā, tai bija jāveic rūpīgāka pārbaude vai vismaz jāinformē par savām aizdomām attiecībā uz paneļu faktisko izcelsmi, kad 2014. gadā tika veiktas pirmās pārbaudes.

Tā apgalvo, ka administrācija esot pieļāvusi aktīvu kļūdu Eiropas Muitas kodeksa 119. panta izpratnē, jo pēc pārbaudes tā necēla nekādus iebildumus; ka Taivānas izcelsmes sertifikāti netika atzīti par nederīgiem un pēc muitas pārbaudes joprojām bija pieejami Taivānas Tirdzniecības kameras tīmekļa vietnē; ka atbildētāji neesot snieguši pierādījumus tam, ka Taivānas iestāžu kļūdas pamatā bija apakšuzņēmēja un *UPSOLAR* deklarācijas.

Tā apgalvo, ka Taivānas iestādes, kuru rīcībā ir līdzekļi, lai uz vietas pārbaudītu iekārtu ražošanas vietu, esot pieļāvušas kļūdu un neesot atzinušas izcelsmes sertifikātus par nederīgiem, neraugoties uz *OLAF* veikto izmeklēšanu uz vietas un informāciju, kas tika saņemta pēc 2014. gada Eiropas regulas pieņemšanas.

Tā atsaucas uz nepārvaramas varas gadījumu, pamatojoties uz to, ka uzņēmējs to nevarēja atklāt, jo tam neesot pieejami tādi izmeklēšanas un kontroles līdzekļi, kas ir Francijas muitas iestāžu un Taivānas iestāžu rīcībā.

Attiecībā uz kļūdas grūti atklājamo raksturu tā atgādina, ka piemērojamais tiesiskais regulējums ir īpaši sarežģīts starptautiskā kontekstā, un MVU to ir grūti izprast; ka tā nav specializējusies muitas jautājumos un nevarēja izvērtēt Kopienas iestāžu veikto rūpīgo analīzi, lai atklātu paneļu faktisko izcelsmi.

Tā atgādina, ka pirms līgumattiecību nodibināšanas ar sabiedrību *UPSOLAR* tā uzticēja neatkarīgai sabiedrībai pārbaudīt apstākļus, kādos Taivānas apakšuzņēmējs ražoja saules paneļus. Tā precizē, ka sabiedrība *UPSOLAR* tai paziņoja revīzijas sabiedrību veikto pārbaūžu uz vietas rezultātus.

Tā apgalvo, ka pierādīšanas pienākums tam, ka tā varēja noteikt paneļu patieso izcelsmi, ir muitas administrācijai, kas uz to atsaucas. Tā apgalvo, ka *OLAF* 2014. gada novembra ziņojumā neesot nekādu pierādījumu tam, ka tā rīkojās ar mērķi izvairīties no muitas nodokļu nomaksas.

Tā atsaucas uz savu labticību, kas esot atzīta 2015. gada 15. decembra protokolā.

Pakārtoti tā lūdz atbrīvojumu no nodokļiem taisnīguma dēļ (Kopienas Muitas kodeksa 120. pants). Tā apgalvo, ka tā esot nonākusi īpašā situācijā un neesot vainojama krāpšanā vai acīmredzamā nolaidībā; ka atbrīvošanas no nodokļiem nosacījumi esot izpildīti.

Tā norāda, ka tā esot veikusi nepieciešamos pasākumus, lai pārvaldītu ar šo darījumu saistītos komercriskus, uzdodot veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas. Tā arī atsaucas uz Taivānas iestāžu pieļauto uzraudzības kļūdu.

Vēl pakārtotāk tā apgalvo, ka Francijas muitas iestādes neesot ievērojušas Pamattiesību hartas 41. pantu un Savienības Muitas kodeksa 22. pantu un ka tā neesot izmantojusi tiesības tikt uzklausītai. Tā norāda, ka galīgais atteikums atbrīvot no nodokļiem esot sagatavots pirms 30 dienu termiņa beigām, lai izmantotu tiesības tikt uzklausītam, par ko tai tika paziņots 2019. gada 21. septembrī – tās apsvērumu nosūtīšanas dienā.

Tā piebilst, ka tā esot cietusi zaudējumus muitas administrācijas nelabvēlīgā lēmuma dēļ.

Francijas Muitas iestādes lūdz noraidīt prasījumus. Tā lūdz piespriest *TENERGIE DEVELOPPEMENT* atlīdzināt tai neatgūstamās izmaksas 3000 EUR apmērā.

Tā apgalvo, ka Taivānas iestāžu izsniegtais sertifikāts neesot pierādījums preču muitas izcelsmei antidempinga tiesību aktu izpratnē. Tā norāda, ka minētā fiziskā pārbaude *TAIVĀNĀ* attiecās uz agrāk importētajiem paneļiem.

Tā piebilst, ka 2015. gada 15. decembra protokolā nav atzīta neatklājama kļūda, bet tikai pierādījumu neesamība par sabiedrības *TENERGIE DEVELOPPEMENT* ļaunticību.

Tā apstrīd jebkādu muitas dienestu kļūdu, ko veicināja tās aktīva rīcība. Tā apgalvo, ka tā nekad neesot stiprinājusi uzņēmēja pārliecību par importēto preču izcelsmi. Tā atbild, ka preces un to pavaddokumenti neesot ļāvuši apšaubīt to izcelsmi laikposmā no 2013. gada decembra līdz 2014. gada maijam. Tā precizē, ka pirms *OLAF* secinājumu saņemšanas pēc 2014. gada novembra misijas tai nebija pierādījumu preču kļūdainajai izcelsmei; ka trešās valsts iestādēm saskaņā ar Eiropas iestāžu antidempinga politiku neesot pilnvaru lemt par preču nepreferenciālo izcelsmi un ka Taivānas un Eiropas iestādes šajā ziņā neesot noslēgušas sadarbības nolīgumu. Tā secina, ka Taivānas iestāžu kļūdu kā atbrīvojuma no nodokļiem nosacījumu nevarot pieņemt. Tā piebilst, ka *OLAF* veiktajā izmeklēšanā esot atklāta krāpšana izcelsmes sertifikātu izsniegšanā; ka neesot iespējams atzīt pasīvu kļūdu, pamatojoties uz to, ka tā nepieņēma deklarācijas, lai gan tās rīcībā bija informācija, lai atklātu deklarācijās pieļautās kļūdas; ka, tā kā iestāžu kļūdu nevarot konstatēt, neesot lietderīgi aplūkot nosacījumu par tās [izcelsmes] neatklājamo raksturu un par uzņēmēja labticību.

Pakārtoti attiecībā uz taisnīgumu tā atbild, ka piegādātāja ļaunticība uzņēmējam neesot īpašs apstāklis, bet ar tirdzniecību saistīts risks, ko var segt. Tā piebilst, ka tās piegādātāja *UPSOLAR* saistību neizpildes gadījums nav ārkārtas situācija, par kuru [atbildība] jāuzņemas Eiropas Savienībai.

Vēl pakārtotāk, tā atsaucas uz nepareizi norādītu datumu administrācijas atbildē, kura vēstulē ar apstiprinājumu par tās saņemšanu tika nosūtīta 2021. gada 26. novembrī. Tā norādīja, ka sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* neesot norādījusi nekādus jaunus faktus salīdzinājumā ar iepriekš izklāstītajiem.

2023. gada 27. martā tika pieņemts rīkojums par lietas izbeigšanu, un lietas materiālu izskatīšana mutvārdu paskaidrojumu sniegšanai bija paredzēta 2023. gada 11. septembrī.

Muitas iestādes 2023. gada 29. augustā lūdza atcelt rīkojumu par lietas izbeigšanu, lai tās varētu atsaukties uz 2023. gada 9. maijā pasludināto spriedumu.

Šī lieta tika nodota izskatīšanai 2023. gada 23. oktobrī.

Sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* 2023. gada 22. oktobrī iesniegtajos prasījumos lūdza uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālus jautājumus un apturēt tiesvedību.

Sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* prasījumi, kas 2024. gada 10. februārī iesniegti pagaidu noregulējuma tiesvedībā, tiesai, kas izskata lietu, ir šādi:

– atzīt tās prasību par pieņemamu un pamatotu;

- tādējādi atbrīvot no piedzenamajiem nodokļiem 2 405 887 EUR apmērā un/vai atlaist tos, kā arī nokavējuma procentus un naudas sodus,
- vajadzības gadījumā saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

[*omissis*: prejudiciālie jautājumi pārņemti rezolutīvajā daļā]

- apturēt tiesvedību līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma pieņemšanai.

Tā norāda, ka esot izmantojusi daudzus ārējos resursus, lai uzticētu revīziju veikšanu neatkarīgām sabiedrībām; ka Eiropas Komisija ar *OLAF* starpniecību bija uzsākusi starptautisku izmeklēšanu; ka muitas administrācijai bija jāinformē par visiem netiešajiem pierādījumiem, kas varētu liecināt, ka paneļiem, iespējams, bija Ķīnas izcelsme; ka muitas administrācija neesot izpildījusi savu rūpības pienākumu; ka 2014. gada 24. februārī tā esot veikusi dokumentu pārbaudi un fizisku pārbaudi, bet nekonstatēja nekādas neatbilstības attiecībā uz preču izcelsmi, ka Muitas iestādes akceptēja un apstiprināja preču ieviešanu laišanai brīvā apgrozībā un patēriņam.

Tā apgalvo, ka tā esot iesniegusi pieteikumu par atbrīvojumu no nodokļiem, pamatojoties gan uz kompetento iestāžu kļūdu, gan uz taisnīguma klauzulu; ka Francijas muitas iestādēm, kurām ir saistoša kompetence, lietas materiāli bija jānosūta Eiropas Komisijai lēmuma pieņemšanai.

Francijas Muitas iestādes savos apsvērumos, kas paziņoti 2024. gada 9. janvārī, lūdz konstatēt, ka nav izpildīti Savienības Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētie atbrīvojuma no muitas nodokļa nosacījumi; konstatēt, ka Savienības Muitas kodeksa 116. panta redakcija ir skaidra un interpretācija nav jāsniedz; konstatēt, ka nav pamata nosūtīt Eiropas Komisijai sabiedrības *TENERGIE* pieteikumu par atbrīvojumu no nodokļiem un līdz ar to noraidīt tās prasījumus un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Tā norāda, ka tai nav jānosūta lietas materiāli Komisijai, ja tā uzskata, ka nav izpildīti Savienības Muitas kodeksa 116. pantā paredzētie nosacījumi; ka Komisija esot izpildījusi savus pienākumus; ka tā neesot pieļāvusi kļūdu Savienības Muitas kodeksa 119. panta izpratnē; ka lietas apstākļi esot saistīti ar Savienības izmeklēšanas rezultātiem; ka muita nekad neesot stiprinājusi uzņēmēja pārliecību par deklarēto preču izcelsmi – ne importēšanas laikā, ne vēlāk veikto *Fos* biroja un reģionālā izmeklēšanas dienesta pārbažu laikā; ka iestādes neesot vainojamas tajā, ka tās pieņēma nepreferenciālus izcelsmes sertifikātus, jo importēšanas brīdī šie dokumenti nebija nepieciešami; ka Francijas muitas iestādes neesot pieļāvušas aktīvu kļūdu, jo tām neesot bijis pamata apšaubīt deklarēto izcelsmi un tās neesot kļūdaini piemērojušas spēkā esošo tiesisko regulējumu.

Sīkāku izklāstu par lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un prasījumiem skat. iepriekš minētos procesuālos rakstus.

NOLĒMUMA PAMATOJUMS:

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 49. panta 2. punktu, “*Ja strīda risinājums ir atkarīgs no jautājuma, kas rada nopietnas grūtības un ir administratīvās tiesas kompetencē, tiesa, kurā sākotnēji celta prasība, to nodod kompetentajai administratīvajai tiesai [..]. Tā aptur tiesvedību līdz nolēmuma pieņemšanai par prejudiciālo jautājumu.*”

Saskaņā ar *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 378. pantu “*lēmums par tiesvedības apturēšanu aptur to uz laiku [vai] līdz tajā noteiktā notikuma iestāšanās brīdim*”.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pants,

“*Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par:*

- a) *Līgumu interpretāciju;*
- b) *Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju.*

Ja šādu jautājumu ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs Tiesas lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu sniegt spriedumu, var lūgt, lai Tiesa sniedz nolēmumu par šo jautājumu.

Ja šādu jautājumu ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāgriežas Tiesā. [..]”

Savienības Muitas kodeksa 116. pantā ir noteikts, ka:

“*1. Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:*

- a) *pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;*
- b) *precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;*
- c) *kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;*
- d) *taisnīguma dēļ.*

[..]

3. Ja muitas dienesti uzskata, ka atmaksāšana vai atbrīvojums būtu jādod, pamatojoties uz 119. vai 120. pantu, attiecīgā dalībvalsts kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem nosūta lietu Komisijai lēmuma pieņemšanai:

a) ja muitas dienesti uzskata, ka īpašie apstākļi ir radušies, Komisijai nepildot saistības;

b) ja muitas dienesti uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdu 119. panta nozīmē;

c) ja lietas apstākļi ir saistīti ar secinājumiem Savienības izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi ar valstīm vai valstu grupām un kuros ir paredzēta šāda Savienības veikta izmeklēšana;

d) ja summa, kas attiecīgajai personai varētu būt jāmaksā saistībā ar vienu vai vairākām importa vai eksporta darbībām, kļūdas vai īpašu apstākļu dēļ ir vienāda ar EUR 500 000 vai lielāka.

Neatkarīgi no pirmās daļas lietas nepārsūta šādos gadījumos:

a) ja Komisija jau ir pieņēmusi lēmumu par lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus;

b) ja Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

4. Ievērojot noteikumus par lēmuma pieņemšanas kompetenci, ja muitas dienesti 121. panta 1. punktā norādītajos termiņos paši atklāj, ka saskaņā ar 117., 119. vai 120. pantu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir atmaksājama vai atlaižama, tie to atmaksā vai atbrīvo no tās pēc savas iniciatīvas.

5. Atmaksāšanu vai atbrīvošanu neveic, ja situāciju, kuras dēļ bija paziņots muitas parāds, bija izraisījusi parādnieka krāpnieciska rīcība.

6. Atmaksāšana nerada attiecīgajiem muitas dienestiem pienākumu maksāt procentus.

Tomēr procentus maksā, ja lēmums par atmaksāšanu nav īstenots trīs mēnešos no lēmuma pieņemšanas dienas, izņemot gadījumus, kad šā termiņa neievērošanas cēloņi ir bijuši ārpus muitas dienestu kontroles.

Šādā gadījumā procentus maksā par laiku no dienas, kad beidzas trīs mēnešu laikposms, līdz atmaksāšanas dienai. Procentu likmi nosaka saskaņā ar 112. pantu.

7. Ja muitas dienesti atmaksāšanu vai atbrīvošanu ir veikuši kļūdas dēļ, sākotnējo muitas parādu atjauno, ciktāl tam nav iestājies noilgums saskaņā ar 103. pantu.”

119. pants – Kompetentu iestāžu pieļauta kļūda

“1. *Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 120. pantā, ieveduitas vai izveduitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ja kompetentu iestāžu pieļautas kļūdas dēļ summa, kas atbilst sākotnēji paziņotajam muitas parādam, ir bijusi zemāka par maksājamo summu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:*

a) *parādnieks nevarēja normālos apstākļos šo kļūdu atklāt; un*

b) *parādnieks ir rīkojies labticīgi.*

[..]”.

120. pants – *Taisnīgums*

“1. *Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 119. pantā, ieveduitas vai izveduitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās taisnīguma dēļ, ja muitas parāds ir radies īpašos apstākļos, kuros parādniekam nevar piedēvēt ne krāpšanu, ne acīmredzamu nolaidību.*

2. *Panta 1. punktā minēto īpašo apstākļu esamību nosaka tad, kad no lietas apstākļiem ir skaidrs, ka parādnieks ir īpašā situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem, kas veic tādu pašu darījumdarbību, un ka gadījumā, ja šādu apstākļu nebūtu, parādnieks nebūtu nelabvēlīgākā situācijā ieveduitas vai izveduitas nodokļa summas iekasēšanas dēļ.”*

Tā kā šo lietu izskata pirmās instances tiesa, kuras turpmāko lēmumu var pārsūdzēt, vēršanās Eiropas Savienības Tiesā par interpretāciju nav obligāta.

Šajā lietā šī lietas risinājums ir atkarīgs no jautājuma, kas rada nopietnas grūtības.

Proti, sabiedrība *TENERGIE DEVELOPPEMENT* uzskata, ka, uzrādot preces muitai, tā iesniedza visus nepieciešamos dokumentus, it īpaši Taivānas izcelsmes sertifikātu, un ka Francijas muitas iestādes, neraugoties uz preču fizisko pārbaudi 2014. gada februārī un muitas pārstāvja uzdotajiem jautājumiem, necēla iebildumus un arī nenorādīja uz jebkādam neatbilstībām attiecībā uz preču izcelsmi, un ka tādējādi tās pieņēma un apstiprināja preču importu laišanai brīvā apgrozībā un patēriņam.

Tādēļ tā uzskata, ka muitas deklarācijas ar kļūdainu attiecīgo preču tarifu klasifikāciju pieņemšana ir kļūda Savienības Muitas kodeksa 119. panta izpratnē.

Tā arī norāda, pirmkārt, ka, tiklīdz *OLAF* uzsāka izmeklēšanu, Eiropas un Francijas iestādes zināja par riskiem, kas saistīti ar importu, un tām bija jābrīdina uzņēmēji par tiem; otrkārt, Muitas administrācijai, kuras pārbaudes galvenokārt balstījās uz *OLAF* veiktās starptautiskās izmeklēšanas secinājumiem, kas precīzi atbilda Padomes 1997. gada 13. marta Regulas (EK) Nr. 515/97 2. un 20. pantā noteiktajiem kritērijiem, bija jānosūta Eiropas Komisijai tās pieteikums par atbrīvojumu [no nodokļiem].

Šajā ziņā jāatgādina, ka *OLAF* ziņojumā ir precizēts, ka 2014. gada 24. novembrī *OLAF* no Taivānas muitas iestādēm saņēma informāciju par to, ka Taivānā tika pārkrauti vairāk nekā 1200 konteineri, kuros atradās saules paneļi, kas bija atsūtīti no Ķīnas Tautas Republikas vai kuriem bija tās izcelsme, lai tos nogādātu ES. Šī informācija attiecās uz importu Taivānas brīvajā zonā (muitas deklarācija F1) un šo preču reeksportu no Taivānas brīvajām zonām (muitas deklarācija F5). *OLAF* sniegtās informācijas sākotnējā analīze parādīja, ka visus 925 atsevišķos konteinerus, kuros atradās saules paneļi, varēja sasaistīt ar dalībvalstu deklarēto importu ES.

Tādējādi, lai ievērotu objektīvo mehānismu, kura mērķis ļaut Komisijai nodrošināt vienveidīgu Kopienas judikatūru šajā jomā un novērst jebkādas šķēršļus Savienības Muitas kodeksa saskanīgai piemērošanai, sabiedrībai *TENERGIE DEVELOPPEMENT* ir tiesības jautāt, vai muitas administrācijai bija jānosūta lietas materiāli Eiropas Komisijai.

Tādējādi, lai nodrošinātu pareizu tiesvedību, ir jāaptur tiesvedība un jāiesniedz Eiropas Savienības Tiesai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem sabiedrības *TENERGIE DEVELOPPEMENT* uzdotajiem jautājumiem:

[*omissis*: prejudiciālie jautājumi pārņemti rezolutīvajā daļā].

[*omissis*: tiesvedības valsts tiesā elementī]

AR ŠĀDU PAMATOJUMU:

[*omissis*: tiesvedība valsts tiesā]

IZDODAM RĪKOJUMU iesniegt Eiropas Savienības Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem sabiedrības *TENERGIE DEVELOPPEMENT* uzdotajiem jautājumiem:

1. Vai gadījumā, ja prasītāja sabiedrība atbilst Savienības Muitas kodeksa 119. un 120. pantā minētajiem nosacījumiem, kā tas ir šajā lietā, šī kodeksa 116. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts kompetentajām iestādēm ir noteikts pienākums nosūtīt Eiropas Komisijai pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus?
2. Ja būtu jāatbild, ka šādā gadījumā šīm valsts iestādēm ir saistoša kompetence, vai tas, ka netiek izpildīts pienākums nosūtīt Eiropas Komisijai pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus, var izraisīt atbrīvojumu no piedzenamajiem nodokļiem un naudas sodiem?
3. Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noliedzīga, vai principu, saskaņā ar kuru dalībvalstij ir jāatlīdzina kaitējums, kas privātpersonām nodarīts Eiropas Savienības tiesību pārkāpuma dēļ, ja vien par to ir pilnībā vainojama dalībvalsts, var piemērot gadījumā, ja šī dalībvalsts ir nepareizi piemērojusi Savienības Muitas kodeksa 116. pantu, ja tajā paredzētais pienākums nosūtīt

pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus ir uzskatāms par tādu, kas piešķir tiesības privātpersonām, ja šis pārkāpums ir pietiekami būtisks un ja pastāv tieša cēloņsakarība starp šo pārkāpumu un cietušajam nodarīto kaitējumu?

[*omissis*: tiesvedības apturēšana]

[*omissis*: tiesvedības valsts tiesā elementi]

DARBBA VERSIJA